

B. MEDIJSKA SCENA SRBIJE U MAJU 2014.**VII ZAKLJUČAK**

Situacija u maju nadovezala se na opšti utisak iz prva četiri meseca ove godine. Ponavljaju se napadi na novinare i njihovu imovinu, čiji počinioci ostaju neotkriveni. Ponavljaju se smene urednika medija, za koje dobar deo javnosti veruje da su politički motivisane. Percepcija smena ili pritisaka, pa čak i hapšenja zbog navodnog širenja panike tokom katastrofalnih poplava kao politički motivisanih, već sama po sebi, bez obzira na to da li je tačna ili ne, jača autocenzuru u medijima i uvlači nas u začarani krug iz kog se izlaz i dalje ne vidi. O tome koliko je situacija i ozbiljna i poražavajuća svedoče i Redovni godišnji izveštaj za 2013. godinu Zaštitnika građana, ali i Izveštaj Evropske komisije o napretku za 2013. godinu, te saopštenje predstavнице OEBS-a za slobodu medija Dunje Mijatović od 27. maja 2014. godine. U burnoj reakciji na ovo saopštenje u samoj Srbiji zanemareno je ono što je nesporno: da čak i da cenzure i pritisaka nema, plodnog tla za autocenzuru ima i te kako, te da je od borbe protiv ogoljene cenzure borba protiv autocenzure često daleko teža. Činjenica da novi medijski zakoni, na čijim nacrtima se već toliko dugo radi, još uvek nisu usvojeni, situaciju nimalo ne relaksira. Kada se tome doda rast broja žalbi novinara i medija Povereniku za informacije od javnog značaja, koji je uzrokovan, između ostalog, nespremnošću organa javne vlasti da obezbede slobodan pristup informacijama, ostaje malo pozitivnih i ohrabrujućih pomaka. Jedan od takvih pomaka moglo bi biti proširenje Inicijalne mreže za emitovanje digitalnog TV signala, koja sada pokriva oko 90% populacije Republike Srbije. Ovo bi moglo da znači da preduslovi, makar tehnički, za uspešnu digitalizaciju postoje. Ono što ipak ostaje kao ključan preduslov bilo kojih daljih pozitivnih pomaka jeste konačno usvajanje seta novih medijskih zakona koji se manje ili više intenzivno pripremaju još od usvajanja Medijske strategije 2011. godine.